

Mezőhegyesi sárgamagvú

Státusz: Előjegyezhető

Fajta neve: Mezőhegyesi sárgamagvú

Vetésidő: nyár

Csávázás: csávázatlan

Szap. fok: I. fok

Norma: 25 kg/ha

Ajánlás: zöldtakarmány/madáreleség

A mohar a legrégebbi idők óta termesztett növények közé tartozik, amelyet napjainkban is fontos emberi táplálékként tartanak számon Ázsia némely országaiban, így Kínában is, ahol a mohar a legelterjedtebb élelmezési céllal termesztett kölesféle. Észak-Amerikában és Európában azonban inkább madáreleségként termesztik, bár meg kell jegyezni, hogy szénája még mindig igen keresett takarmánya a lovaknak mindamellett, hogy a szarvasmarhákkal és juhokkal is biztonságosan etethető.

A termesztett mohart általában zöldtakarmányozásra, széna- vagy szilázs készítésére használják. Etetése a bugahányás idejétől javasolt. A nyár végi takarmányozás során jó minőségű, fehérjében gazdag zöldtakarmányt biztosít, amelyben a levelek aránya – a termesztett fajtától függően – 55 % is lehet.

A mezőhegyesi sárgamagvú kezdeti fejlődése gyors, állóképessége kiváló.

Bugája 10-12 cm hosszú, tömött henger alakú. Magja sárga színű, ezermagtömege 2-3 g.

Tenyészideje 110-120 nap.

A teljes növény bugahányáskor zöldtakarmányozásra, legeltetésre és szénakészítésre, magja madáreleségnek használható fel.

Termőképessége 1,5-2,5 t/ha mag és 20-25 t/ha zöldtömeg